

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: رقیه کدخدازاده کوشکی، ۱۳۹۸

بررسی چگونگی پایان‌بندی داستان‌های مثنوی معنوی

مثنوی معنوی که جز ادبیات تعلیمی و عرفانی است بصورت داستان در داستان نقل شده است و یکی از ویژگی‌های بارز آن همین جنبه‌ی داستان‌پردازی و قصه‌گویی آن است. مولوی داستان‌ها را متناسب با مقصود مورد نظر خود بکار می‌گیرد داستان‌های مثنوی را نمی‌توان با عناوین خاص محدود کرد داستان‌های مثنوی از جوانب گوناگون جذابیت خود را حفظ کرده و بستری مناسب برای مضامین و موضوعات مورد نظر را فراهم می‌کند پایان‌بندی داستان یکی از عناصری است که جهت‌گیری نوینی به نقد ادبی داده است؛ هنر داستان‌پردازی مولانا در میان شاعران و نوابغ ایرانی تقریباً بی‌نظیر است. شگردهای روایی و مثنوی ساختار و محتوای این اثر سترگ را در هم تنیده است. یکی از شاخصه‌های زیبایی‌شناختی که در داستان‌های مثنوی چشمگیر است، همین شیوه‌ی پایان‌بندی است. در پژوهش حاضر شیوه‌های پایان‌بندی در شش دفتر مثنوی بررسی شده و مواردی که برجستگی بیشتری دارد ف مورد درنگ قرار گرفته است. این پایان‌بندی‌های منحصر به مولانا را می‌توان با توجه به تداعی معانی، طرح، توجه به مخاطب و گفت‌وگو که در متون دیگر بی‌سابقه است و چند آوا بودن روایت، تبیین کرد. پایان هر داستان به گونه‌ای است که مخاطب را به ادامه‌ی داستان بعدی ترغیب می‌کند. شیوه‌ی پایان‌بندی‌های داستان در مثنوی به گونه‌ای عمیق با نیت ادبی در متن و محتوای ساختار آن در پیوند است. در این پایان‌نامه که شامل پنج فصل در خصوص کلیات تحقیق و مختصری در زندگی مولانا و سیر تاریخی داستان و ادبیات داستانی سخن گفته شده و در فصل پنجم هم شیوه‌ای داستان‌پردازی و پایان‌بندی داستان‌ها در مثنوی مورد بحث و بررسی قرار گرفته است و در پایان نیز به نتیجه‌گیری و ذکر منابع پرداخته شده است.

کلیدواژه‌ها: مثنوی؛ داستان؛ روایت؛ پایان‌بندی داستان

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۱۰۱۹۷۲۰۰۴

تاریخ دفاع: ۱۳۹۸/۰۶/۲۴

رشته‌ی تحصیلی: زبان و ادبیات فارسی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر سیدعلی اکبر شریعتی‌فر

M.A. Thesis:

How to end the spiritual Masnavi stories

Spiritual Masnavi, Except. Educational and mystical literature is narrated in a narrative story, and one of its most prominent features is this aspect of storytelling and storytelling.

Molavi uses stories according to his intended purpose. Masnavi's stories can not be limited by special titles. Masnavi's stories preserve their fascination from various aspects and provide a good context for the topics and topics they are interested in.

The end of the story is one of the elements that has given a new orientation to literary criticism; the art of Rumi's storytelling is almost unparalleled among Iranian poets and geniuses. The narrative and masnavi techniques of the structure and content of this great work are intertwined.

One of the aesthetic attributes that is impressive in Masnavi's works is the same way of finishing. In the present study, the finishing methods are examined in six Masnavi offices and the cases that are more prominent are being addressed. These endings are exclusive to Mowlana, due to the association of the meanings of the plot, the attention of the audience and the dialogue which is unprecedented in other texts and the narrowness of several narratives. The end of each story is such that the audience continues to Encourages the next story. The method of ending the story in Masnavi is deeply embedded in the context of the literary intention in the text and its structure. In this thesis, which includes five chapters on general research and philosophy in the life of Maulana, the historical course of fiction and fiction, and in the fifth chapter, the storytelling and ending of stories in Mathnawi have been discussed and finally, Conclusions and references have been made